

פרוטוקול מס. 106
מישיבת וועדת הסירותים הציבוריים,
שהתקיימה ביום ה', י"ט סיוון תשל"ה,
(29.5.75) בשעה 12.00, בתל-אביב

חברי הועדה:

נכח ר:

ח. גרוסמן - יו"ר
י. בארי
פ. גז
ל. דיציאן
ה. זיידל
פ. חריש
פ. ידיד
פ. שינמן
ח. שמעוני

א. וולף - משרד הבריאות
ד"ר לנדר - משרד הבריאות
ת. מנחסוביץ - משרד המשפטים
מר כפלאוי - משרד העבודה
ד. נוראל - משרד הבריאות
ש. הבר - משרד הבריאות

מוזמנים:

רחל שולביץ

מזכירת הועדה:

ט. קוטלר

רשמה:

חוק ביטוח בריאות מפלכתי

סדר היום:

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מודתת את הישיבה.
לפנינו ריכוז כל ההערות, ואני מודה למזכירת הועדה, רחל, על העבודה הזאת. כמו כן לפנינו הנוסח הסופי, בלי הסתייגויות עדיין, שלפני ההצבעה (הנוסח הורוד). זה נוסח הסעיפים שעברנו כבר.

א. וולף:

הסימונים בנוסח הורוד הם פשוטים. הקו מסמן דברים שהוספנו. קו מקווקו מסמן דבר שהוצאו מהנוסח הכחול. בפרקים א' ו-ב' הוספנו תיקונים לסעיף 6, שהטירותים לא יירדו מרמת הטירותים הקיימת, ואת ענין השיפול הסיעודי. לגבי פרק ג' החלפנו את הנוסח של "חברת הביטוח" הוספנו גם את ההצעה שנתקבלה על דעת כל הועדה, של חברת הכנסת דיציאן. בסעיף 18 תוספת שהות של ארבעה חדשים.

אשר לסעיף 31, אנחנו רוסמים שהועדה דרשה להבטיח מתן טירותים למבוטחים בקופה שעדיין לא מפורקת והיא בהליכי פירוק פרצון או ביטול הסמכה. המיקום הסביר לכך ביותר הוא בסעיף 31. ולכן הוספנו פסקה 31א וסעיף 31 כפי שמופיע בנוסח הכחול יהיה 31(ב).

היו"ר ח. גרוסמן:

עד עכשיו קבלתי בכתב הסתייגויות רק מחברת הכנסת שענמן. על פרקים א', ב' ו-ג' נקיים הצבעה ביום הסלישי בעוד שבוע, בישיבה הכנסת.

א. וולף:

בסעיף 15 היה ניסוח די מסורבל וקיבלנו, בשינויים קלים ומוסכמים, את הניסוח של חברת הכנסת בארי לרישא של הסעיף.

סעיף 30:

ל. דיציאן:

לא נראה לי להשיל זאת (את הפירוק) על כונס הנכסים הרשמי. אני לא יודע אם הוא יודע או אנסיו יודעים איך לפרק קופת-חולים. לזה צריך להיות מומחה, רופא או איש בקי בפינהל רפואי. לקבוע באופן אבסולוטי בחוק שזה יהיה תפקיד כונס הנכסים הרשמי, ארצוי ולא יעיל. אני מציע שתהיה אפשרות שכונס הנכסים יהיה המפרק הזמני. הוא יכנס כדי לתפוש את הרבוע, ואחר כך יכולה להיות פרוצדורה שאו המבוטחים או בית-המשפט יקבעו מפרק סופי לקופה.

י. בארי:

כאשר מפרקים חברה - וכאן מדובר על הדרך בה מפרקים חברה - הפניקה הראשונה היא לכונס הנכסים הרשמי. במרבית המקרים הפירוק עובר למפרק שבית המשפט מנה באופן מיוחד, ואז מוצא הפירוק מכונס הנכסים הרשמי שרק שומר על הפירוק. לכן, בנקודה זו לא הייתי מתרגש. השאלה היא, אם כדאי בסלב ראשון למנות עוד מישהו יחד עם כונס הנכסים הרשמי, מישהו שמתמצא במוסדות בריאות, כדי שבסלב זמני יוכל להטפיע ולעוץ את העצות הנכונות.

פ. ידיד:

גם אני סבור שצריך לדאוג לכך שכונס הנכסים הרשמי ישים יד בראשית הפעולה, כדי להבטיח את שלב הפירוק. הייתי רוצה שינתנו הוראות שנוציגי המועצה, הרופאים או המבוטחים, יהיו במסגרת המפקחים, שהם יהיו חלק מתוך מסגרת המפקחים, כדי לשמור על כל הזכויות.

ל. דיציאן:

טועה חברת הכנסת בארי. אמנם כתוב שהדבר ייעשה בדרך שבית המשפט מפרק חברה, אבל כתוב פראט שהמפרק הוא כונס הנכסים הרשמי, ואם זה כתוב בחוק, בית המשפט לא יכול למנות מישהו אחר במקומו. על כך ערעורי.

ת. פנסחוביץ:

אמנם נאמר כונס הנכסים הרשמי, אבל אין פירושו שדווקא הוא וצוות עוזריו הם יהיו המפרקים. כונס הנכסים הרשמי פועל באמצעות מומחה שהוא מתקשר אתו, אבל הוא אחראי לו. הוא ממנה לפירוקים שונים, לפי הפקדה, את האיש המתאים. הוא לוקח איש שמטפל בדבר, אבל כפוף למפרק הרשמי. הוא אחראי בפניו וכונס הנכסים מפקח עליו. אני משוכנעת שכונס הנכסים

ת. פנסחוביץ:

הרשמי לא יקבל על עצמו לשפל בפירוק של קופת חולים, וצריך וודאי
מוטחה לכך, אלא יקח איש סתאים אשר יהיה אחראי בהגיו ובפני בית-המשפט.

ל. דיציאן:

אני מבין שכונס הנכסים הרשמי יוכל
לפנות מי שהוא רוצה. אבל מה מדובר
לא בחברה מסויימת אלא במוסד שתלויים בו 50 אלף איש. אני חושב שלבית
המשפט צריכה להיות סמכות להתערב. אני לא מערער על סמכות כונס הנכסים
הרשמי. אבל כאן בית המשפט לא יוכל בשום אופן לפנות, אלא את כונס
הנכסים, אפילו אם כונס הנכסים יגיע מסוים מה למסקנה שהוא אינו
ממנה מוטחה לענין. מדוע הטבושח לא יכול לפנות במקרה כזה לבית המשפט
ולומר: עושים עם בלגן, תמנה מישהו שמבין משהו בענין זה?

י. בארי:

כריכוז ההערות אני רואה שאיש לא
מצא לנכון להעיר משהו בסעיף זה.
הסאלה שכדאי להחליט בה בשלב זה היא, אם לקבוע בחוק פיד ופלטתחילה -
אני תומך בפירוש של גב' פנסחוביץ - שכונס הנכסים הרשמי ועוד מישהו הם
היפרקו את הקופה.

ת. פנסחוביץ:

אני חושב שטענתו של חבר הכנסת דיציאן
נכונה, ביחס לאפשרות להתנגד. אנחנו
מכינים עתה נוסח חדש של פקודת האפוטרופוס הכללי, ושם ואנחנו כותבים
ונותנים סמכות גם בחוק הזה, ונכניס זאת גם בפקודת החברות - נותנים
לאדם אפשרות להתנגד ולפנות לבית המשפט ולהביע התנגדותו או לקבל על
עצמו, לבקש את המינוי, אם הוא אינטרסנט. נתנו את הדעת על כך. זה לא
סאלה שנוגעת דווקא לקופת חולים. זה ענין כללי. אלה שפועלים, עושים
זאת באמצעות מוטחים.

ל. דיציאן:

אני בהחלט מקבל את ההערה הזאת, אבל
אני חושב שכל עוד שאין לנו תיקון
בחוק ואיננו יודעים מה יהיה גם אם המשלה תציע ומה ייצא מזה - מהועדה,
אני רוצה שזה יהיה מעוגן בסעיף זה, שכל צד מעוניין יוכל לפנות לבית
המשפט ולבקש. יכולים להתארגן מבושחים ולפנות יחד. כלומר, שתהיה אפשרות
להחליף את הכונס הרשמי או להכריח אותו לקבל מוטחה סתאים לענין. כל עוד
לא נתקבל מה סאמרה גב' פנסחוביץ בקשר לאפוטרופוס הכללי, אני רוצה שזה
יהיה מעוגן בחוק.

א. וולף:

מדובר על כך שבית המשפט יפרק את
הקופה בדרך שמפרקים כל חברה, על כל
המשלש בכך. אני סאמך לעצמי את הפירוש של גב' פנסחוביץ. זכויות
המבושחים מובטחות בסעיף 31, אבל אין אפשרות למנות נציגים של רופאים
או מבושחים או פועצת הביטוח כחלק מהמפרקים. אין אפשרות משפטית לעשות
זאת. אני לא מכיר את התיקון לחוק האפוטרופוס הכללי, אבל כבר היום
יש סמכות לבית המשפט סעוסק בפירוק, לתת הוראות לכונס הנכסים הרשמי.
יש לו אפשרות לסמוע את סבוצת המבושחים.

ל. דיציאן:

ברגע שכתוב שכונס הנכסים הרשמי
הוא המפרק, באותו רגע אין לבית המשפט
כל אפשרות להתערב. אני רוצה לשפור על אפשרות שבית-המשפט יגיד: או שלא
כונס הנכסים יהיה המפרק, או שבית המשפט יכול לתת הוראות לכונס
הנכסים הרשמי. הוא, כונס הנכסים, מובטח שהוא תמיד המפרק.

א. וולף:

הדבר היחיד שמוטחה לו הוא, שבית המשפט
לא יכול לנטל את כונס הנכסים
הרשמי מלהיות המפרק.

ל. דיציאן:

לפי חוק החברות הוא יכול לעשות זאת.
אם לא נגיע להסכם, אני אגיש הסתייגות.

היור' ת. גרוסמן:

לקראת ההצבעה אני מבקשת שתגיש
את הצעתך בכתב.

סעיף 31:

ב. ידיד:

לסעיף ב' אני מציע שיהיה כתוב "שר הבריאות,
לאחר התייעצות עם שר העבודה ושר המשפטים..."

במקום "שר העבודה"

א. וולף:

היתה בעיה, מה קורה אם פודיעים לקופת
חולים פסווייפת סמתכרונזים לבטל את
ההסמכה, אבל היא לא בושלה עדיין, וכינתיים בקופת חולים כזאת, מעצם
שיבה, הסירותים עלולים להידרדר או להיפסק בה. הוא הדין בפירוק מרצון.
בשני המקרים אנחנו מבטיחים בתקופת הביניים הזאת את הסירות והאספקה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני חושבת שנקבל זאת כפי שזה.

סעיף 32:

היו"ר ח. גרוסמן:

בסעיף זה יש הערות לקופת חולים "אספה"
ולקופת חולים לאופית. המדובר בהבטחת
זכויות העובדים. בסעיפים שדנו בהם לא מוזכרות זכויות העובדים.

א. וולף:

לא הכנסנו את זכויות העובדים כי לא
ראינו מקום לכך. יש הוראות כלליות
סקיפיות לגבי זכויות עובדים. הרופאים הם עובדים של הקופה כפי שהעובדים
המינהליים הם עובדי הקופה. יש הוראות כלליות מה קורה עם עובדים בחברה
הפירוק. אין מקום להערות ספציפיות במקרה זה.

ב. ידיד:

גם כאשר אתה מעביר את הרכוש?

א. וולף:

כן. אחד החובות של קופת חולים הוא
לשלם לעובדים מה שנגיע להם לפי החוק.
הסברתי זאת לכמה נציגי קופת חולים שהעירו על כך, בתובם קופת חולים
כללית ולאופית, והדבר התקבל על דעת אלה שוחחתי אתם. אבל הקשרות שלהם
קיימות.

מר כפלאוי:

לענין הבטחת זכויות העובדים, לא
פוזמן נתקבל תיקון 16 לחוק הביטוח
הלאופי שמבטח כל עובד במקרה של פירוק בסכום עד 15 אלף לירות, צמוד
לשכר הממוצע במסק, וזה מהווה ענף נפרד בביטוח הלאומי.

ה. זיידל:

לפרות ההסברים ששמענו, אני מציע מחסבה
נוספת. מדובר בעובדים בקופת חולים
מתפרקת, בעוד קופות חולים אחרים ממשיכות להתקיים. לדעתי צריך
באיזשהו אופן להבטיח זכות קדימה לקבלה לעבודה בקופת החולים האחרת.

פ. שינמן:

אותה דאגה שיש לפבוטחים צריכה להיות
גם לעובדים, שלא יטארו ללא סידור.

ב. ידיד:

אני מציע שבסעיף 31 נוסף סעיף שלישי.
כוונתי לסיריון זכויותיהם של
הרופאים והעובדים בקופת חולים מתפרקת.

ל. דיציאן:

החוק החדש לגבי הבטחת זכויות
עובדים הוא עד 15 אלף לירות. כמו
כן נעלם מעיני החברים, שהשר קבע כאן את מחיר קופת החולים. אם שוויה
מיליון לירות, הוא יכול לקבוע מחיר של חצי מיליון לירות. יכול להיות
שלעובדים מגיע סכום של 40-100 אלף לירות, ולא 16.5 אלף לירות לפי
הביטוח הלאומי, והם יוצאים מקופחים. השר קובע את המחיר, וזה לא קיים
בסום חוק אחר, ששר יקבע מחיר של נכסים. זה קשור לזכויות העובדים
יותר הקרידיטורים של קופת החולים.

היו"ר ח. גרוסמן:

פי שרובד בקופת חולים, כאילו עבד
במקום אחר. אין לו מניות בקופת
חולים, הוא אינו בעלים שם, ולא משנה איזה מחיר השר יקבע לקופה.

מה שחל על כל מקום עבודה, חל גם על עובדי קופת חולים. הוא אינו כעל העסק.

ג. דייד: מה מפריע לכתוב "לרבות זכויות של העובדים והרופאים בקופת המתפדקת"?

הי"ר ח. גרוסמן: כמה שונה רופא שעובד בקופת חולים מרופא במקום אחר? או פקידה, או אחות? יש אחות בבית החרושת, שעובדת במרפאת בית החרושת. בית החרושת מתפרק, ויש לה אותן זכויות כמו ליתר העובדים בבית החרושת.

ל. דיציאן: בפירוק של חברה או בית חרושת, השוק קובע את הפחיר של הנכס.

הי"ר ח. גרוסמן: אני מבינה שאנחנו מוכרחים להבטיח את זכויות-העובדים, כי גיחס אליהם אין שום חוק אחר. אבל גיחס לעובדים יש חוקים.

י. טארי: אני בדעת מר וולף שכל נושא זכויות העובדים והרופאים אינו ענין לכאן. אני מתנגד למה שמסתמע מדבריו של חבר-הכנסת זיידל בדבר נתן קדימה או זכות סויה לפי שעבד בקופת חולים אחת, לעבור לקופת חולים אחרת. נניח שקופת חולים פורקה כי רמת הסירותים הרפואיים שלה לא עמדה במבחן, כי רמת רופאיה היתה ירודה. גאלץ קופת חולים אחרת לשכור אותם רופאים?

ה. זיידל: אני מקבל את הערת חבר-הכנסת טארי. קשה לי לקבל את שיעון היושב-ראש. אנחנו חייבים להגיד משהו לגבי עובדים.

א. וולף: אני מוכרח לחזור למה שאמרת בתחילה ואשר חבר-הכנסת טארי ניסוח בצורה טובה יותר. אנחנו כותבים רק הערות ספציפיות מיוחדות שיש לפירוק של קופת חולים באשר היא קופת חולים, באשר היא לא חברה רגילה או בית-חרושת או מפעל כלשהו. לא כותבים שום הוראה כוללת שקיימת לגבי פירוק. יש צוהל פירוק, אני צריך לקבוע מי המפרק? הוראות פירוק כלליות טאמון ספציפיות לקופת חולים, אין להן זכר כאן. לכן, מה שסייך לרופאים, חל עליהם מה שחל בפירוק חברה. אם נכניס הוראה ספציפית היוצרת פבוכה בחקיקה, נחטא למטרה. הזכויות שלהם מובטחות, כמו של כל העובדים בכל מקום ואני לא רואה לתת להם זכויות יתר.

ג. דייד: אני מציע לכתוב "לרבות זכויות העובדים".

הי"ר ח. גרוסמן: יש שתי הצעות בוועדה. הצעת הממשלה מוכנת. את ההצעה השניה צריכים החברים המעוניינים להגיש בכתב.

ס ע י ה 32:

ל. דיציאן: איך יתכן שבקופת חולים, ולו הקטנה ביותר, לא יהיה פירוק מקובל, לא תהיה מכירה למציע את הסכום הגבוה ביותר, אלא שר הבריאות יקבע פראש לא רק לפי למכור אלא בכמה למכור. אינני יודע איך זה מסתלב בזכויות לגיטימיות לא רק של עובדים, אלא של ספקים שסיפקו מצרכים לקופת וכן הלאה. איך זה מסתלב עם הגינות מסחרית? אם מדברים על "כפר חברה", זה בסדר. אבל לא במחיר שיקבע השר.

פ. שינמן: אני מבין שאם צריך להקל על קליטת מבוטחים, רשאי שר הבריאות לתת הוראה למכור, אבל למכור לפי סמקובל אצל כונס הנכסים. אבל לא שהשר יקבע לפי למכור ובכמה. לא יהיה על כך מכרז?

ג. דייד: אני מציע שילוב של שר האוצר בענין המכירה.

י. בארי:

מה מעמדו של בית-המטפח בסעיף זה?
לפתע הסר יורה ולא בית-המטפח.

כאשר מדובר על "לאדם פלוני" ולאחר
מכן "כדי להקל על קלישתם של פבושחי הקופה בקופת חולים אחרת...".
האם האדם הזה זהה עם קופת החולים האחרת, או שהם גורמים נפרדים?
אם אלה גורמים נפרדים, צריך להסביר לנו מדוע זה יקל על קליטה בקופת
חולים אחרת. אם יש זהות ביניהם - הבה נאמר זאת.

גם לי לא נראית הסמכות שניתנה
לסר גם לקבוע פי יהיה הקונה, גם לקבוע מה תהיה התפורה. את הפעלים
"אם מצא שהדבר דרוש" אני מציע למחוק.

א. וולף:

אנחנו לא מפרקים כאן בית חרושת
או מפעל תעשייתי רגיל. אלה הצעות
ספציפיות של קופת חולים. מה נכסיהן? של קופת-חולים? מדובר בפכסירי
רפואה לפיניהם, חירי ניתוח, טרפאות וכן הלאה. איננו בוצים שצירוד
פעין זה יילך לשוק הכללי. זה נכס שצריך אל מדינה תהיה שליטה עליו.
לא יתכן שיתחילו בספקולציות בפכסירי רנטגן או מכשירים רפואיים
חדישים שקשה להטיג אותם. אנחנו אומרים בפפורש, שמדובר על נכסים שטיטסו
לקופה בפישרין לפתן שירותים לפי חוק זה. זו מגבלה על מכירת נכסי
קופת חולים.

אסר לזהוץ בין אדם לקופת חולים,
אדם, פירושו כל אדם. זו הוראה טאד ספציפית לגבי קופת חולים. אין פה
סום שרירות. זה בא להבטיח. איננו רוצים ספקולציות ופכירה בשוק
החפשי, לא של חדר ניתוח ולא של טלאי תרופות ועוד.

ל. דיציאן:

מה עם הקרדיטורים?

חל עליהם מה שחל על כל הקרדיטורים.
א. וולף:

אבל שם הנכסים נמכרים לכל מי שנותן
יותר תפורה. כאן אפשר למכור באגורה.
ל. דיציאן:

אין חשש כזה.
אשר לסר האוצר - הסר עצמו לא דרש
א. וולף:

את הדבר.

ההסבר לא שכנע אותי. פשהו חסר
בסעיף הזה. זו פעם ראשונה נאמר שסר
אחד רשאי להעביר נכסים לקופה או אדם בתפורה שהוא קובע, ללא שום
פדפורציה. חסרה איזושהי פרופורציה. אלה שהכינו את ההצעה וודאי
חשבו על פשהו באמצע, שסר הבריות רשאי לקבוע לאחר קביעת ועדת מחירים
או משהו פעין זה. פישתו צריך לקבוע את הפחיר. אם יוכנס סעיף שמישהו
קובע את המחיר, הכל יהיה בסדר.

ל. דיציאן:

לזה איננו מתנגד.

הי'ר ח. גרוסמן:

אני חושבת שציתן לפצוא מכנה מסותף.
צירוד רפואי הוא סחורה שברכשה
בתנאים מיוחדים. לזה כולם מסכימים. טאידך, העובדה שסר אחד קובע
את המחיר, אינה נראית לחברי ועדה. פה רוצים להכניס חולית בינים.

פ. ידיד:

אני מקבל את דבריו של פר וולף.
אבל מציע שסר האוצר יהיה בענין.

אני מציע לכתוב: "לאדם פלוני", בתפורה
שקבעה הועדה פשעם הפועצה".
ה. זיידל:

ל. דיציאן:

אני מציע "בתפורה סבירה ובלי לפגוע
בזכויות נושי הקופה, כולל עובדיה".

ח. שמעוני:
אני מציע " לפי נוהלים שיפורשו בתקנות".

א. וולף:
על ידי מי?

ח. שמעוני:
על ידי השר.

א. וולף:
פלכד חלק מהצעת חבר הכנסת דיציאן, ההצעות מתמקדות סביב כך שצריך לתת סמכות, נוסף לשר הבריאות. אני מבקש אפשרות לבדוק את המסורת לכל ההצעות, ולבדוק שוב את המצב בין המועצה לבריאות או וועדה מועדותיה, או אולי שר האוצר. אני לא מציע לסרב לזאת על ידי שני גופים. כאן אני מוציא את בית המשפט לחלוטין.

היו"ר ח. גרוסמן:
מוסכם על כולם שצריך להכניס חוליה נוספת. נבקש להביא לנו הצעה. אני מבקשת מחבר-הכנסת דיציאן לחגיש את הצעותיו בכתב.

סעיף 33:

היו"ר ח. גרוסמן:
אני מבקשת שתשקלו שוב את הנוסח.

י. בארי:
האם ההקדש הזה הוקם במיוחד או יוקם במיוחד כדי לקלוש את יתרת הנכסים? מדוע חיפשו פתרון כזה ולא אחר?

היו"ר ח. גרוסמן:
אני מופתעת לטובה מהסעיף הזה.

ל. דיציאן:
אם קופת חולים כותבת בתקנון שלה, שבמקרה של פירוק, יתרת נכסיה יועברו ליהודסה, שהיא מוסד רפואי מוכר? הסעיף הזה אומר שלמרות כל מה שיהיה כתוב בכל סעיף של התקנון, אם זה היה בהתאם לכך. זה לא יעבור לפי שהם אמרו, אפילו.

א. וולף:
נכון. זו הוראת תקנון שסותרת הוראת חוק.

ל. דיציאן:
אני רוצה לשקול זאת. אני לא מתנגד שיתרת הנכסים תהיה מיועדת אך ורק לבריאות, השאלה אם אי-אפשר ליעד זאת בתקנון.

א. וולף:
זה קתח להרבה דברים לא טובים.

היו"ר ח. גרוסמן:
סעיף 34 מובן מאליו.